

Vattenkemi och mjukbotten- fauna i Mariestadsfjärden 2003

**Lars Sonesten
Institutionen för miljöanalys
SLU**

Institutionen för miljöanalys vid SLU

Institutionens arbetsområde är miljötillståndet i Sverige och dess förändringar över tiden, samt bakomliggande orsakssamband. Verksamheten omfattar miljöövervakning, forskning och utveckling, utbildning, samt uppdragsanalyser. Stöd till Naturvårdsverkets myndighetsarbete ingår också i arbetsuppgifterna.

Institutionen för miljöanalys, SLU
Box 7050, 750 07 UPPSALA

Tel. 018 – 67 31 10
<http://www.ma.slu.se>

Sammanfattning

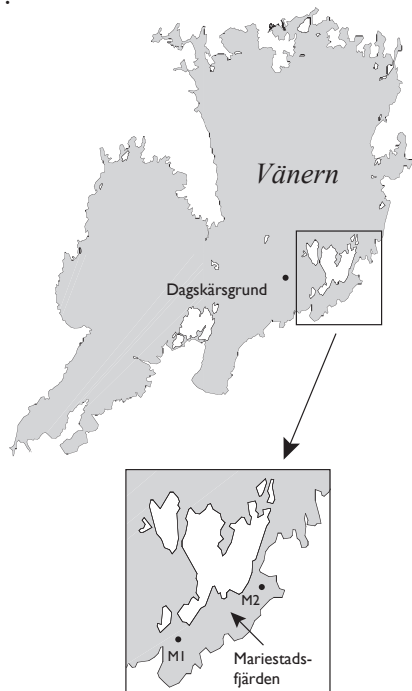
Vattenkvaliteten i Mariestadsfjärden är i högre grad påverkad av omgivningen än vattnet i Störvätern, vilket återspeglas i fjärdens vattenkemiska sammansättning, samt artsammansättningen och tätheterna av botten djur på fjärdens djupbottnar. Lokalt påverkas vattnet bl.a. av Tidans utlopp i fjärden, samt vattnet från Mariestads avloppsreningsverk. Fjärdens jämförelsevis ringa vattendjup och långsamma vattenomsättning bidrar till skillnaderna mellan fjärden och det öppna vattnet i Störvätern. Totalfosforhalten i Mariestadsfjärden har, liksom i Störvätern, i genomsnitt varit låg de senaste tre åren, medan totalkvävehalterna har varit höga i båda områdena.

De totala biomassorna av botten djur var på en förhållandevis normal nivå. Enstaka dammusslor i den nordöstra delen av fjärden gjorde dock att den totala biomassan i denna del var högre än i den sydvästra delen. Botten djursammansättningen var normal med avseende på både individantal och biomassor. Artsammansättningen tyder på måttliga till tydliga effekter av miljöpåverkan.

Inledning

Recipientkontrollen i Mariestadsfjärden har sedan starten 1982 samordnats med provtagningarna i Störvätern. Utvärdering och resultatrapportering sker genom ökad samordning med programmet för Störvätern sedan Vänerprogrammet reviderades 1996.

Provtagning samt analyser av kemiska och biologiska parametrar har utförts i enlighet med ”Program för samordnad nationell miljöövervakning i Vätern” (Christensen 2000), vilket i sin tur bygger på Naturvårdsverkets ”Handbok för miljöövervakning”.

Figur 1. Provtagningsstationer för vattenkemi och bottenfauna i Mariestadsfjärden.

Tabell 1. Provtagningsstationer för vattenkemi och bottenfauna i Mariestadsfjärden.

Plats	Koordinater (x-y)	Djup (m)	Nivåer* (m)
M1	651196 – 137852	13	0,5, 5, 10
M2	651817 – 138798	11	0,5, 5, 10

* Provtagningsdjup för vattenkemi

Vattenkemi

Syfte

Undersökningarna syftar till att:

- beskriva vattenkemiskt tillstånd och förändring i Mariestadsfjärden, samt att relatera detta till förhållandena i Störvätern.
- bedöma påverkan på Mariestadsfjärden från olika typer av utsläpp, samt genom markanvändning och andra ingrepp eller åtgärder inom närområdet.

Provtagning och analysmetoder

Provtagning utförs varje år i mitten av april, maj, juni, augusti och oktober vid två stationer i Mariestadsfjärden (figur 1 och tabell 1). Vattenprov tas på 0,5 m, 5 m och 10 m djup, medan temperaturmätning med termistor görs varannan meter. Totalt analyseras 23 st. vattenkemiska och -fysikaliska parametrar i varje prov (bilaga 1).

Resultat och diskussion

Nedan följer ett urval av resultaten från provtagningarna 2003. Den som vill ha tillgång till samtliga data hänvisas till Institutionen för miljöanalys hemsida (FAKTARUTA 1). Det går också bra att beställa data per telefon eller skriftligen.

Närsalter

Närsaltsnivån i Mariestadsfjärden har varit på en förhållandevis jämn nivå under hela mätperioden från 1982, speciellt under senare år har totalmängderna av såväl fosfor som kväve varit mycket stabila (figur 2-5). Närsaltshalterna i fjärden följer dessutom haltförändringarna vid Dagskärsgrund i Störvätern väl, förutom att närsaltsnivån och variationen inne i fjärden är något högre (figur 3 och 5). Den förhållandevis stora inomårsvariationen vid både M1 och M2 (figur 2) under 2003 beror på ovanligt höga nitrathalter i maj, då ca. 2/3 av totalkvävehalten utgjordes av nitratkväve (eg. nitrit+nitratkväve, men då syrgashalten är hög förekommer normalt merparten i den mest oxiderade formen dvs. nitrat). Medelhalten av kväve 2001 – 2003 klassas som höga (bedömningsklass 3, dvs. 625 – 1250 $\mu\text{g N/l}$) enligt Naturvårdsverkets bedömningsgrunder för miljötillstånd (2000).

Totalfosforhalterna i Mariestadsfjärden kan variera förhållandevis mycket både under året och mellan olika år. Årsmedelhalterna varierar vanligen inom intervallet 10 – 20 $\mu\text{g P/l}$ (figur 4). Medelhalterna var under perioden 2001 – 2003 låga enligt Naturvårdsverkets bedömningsgrunder i både den sydvästra och den nordöstra delarna av fjärden (klass 1,

<12,5 $\mu\text{g P/l}$). Halterna i den nordöstra delen av fjärden (M2) har med undantag för 1998 varit stabila sedan mitten av 1990-talet. Halterna i den sydvästra delen (M1), samt vid Dagskärsgrund och övriga delar av Störvätern har däremot tenderat till att ha minskat något under samma period (Sonesten 2004a).

Siktdjup, klorofyll och organiskt material

Siktdjupet, klorofyllhalten och mängden organiskt material beskriver generellt mängden växtplankton och annat organiskt material i vattnet. Halterna av dessa olika parametrar följer i Mariestadsfjärden i stort sett samma mönster som vattnet i Störvätern. Siktdjupet har minskat något under mätperioden från 1982 (figur 6 och 7) till följd av en ökad växtplanktonförekomst, vilket också är märkbart som en något ökad säsongsmedelhalt av klorofyll under tidsperioden (figur 8 och 9).

Halten organiskt material (uttryckt som totalmängden organiskt kol, TOC) minskade i såväl Mariestadsfjärden som i Störvätern fram till mitten av 1990-talet (figur 10 och 11). Därefter har halten ökat i såväl Mariestadsfjärden som i hela Vätern (figur 10 och 11). Ökningen av organiskt material och totalkväve i Vätern antas bero på normala klimatvariationer, eftersom det inte finns några indikationer på ökade utsläpp (Sonesten 2003). Mängden organiskt material i vattnet har tidigare uttryckts som kemisk syrgasförbrukning/permanganatförbrukning ($\text{COD}_{\text{Mn}}/\text{KMnO}_4$), men eftersom denna analysmetod har utgått sedan 2000 anges istället numera den jämförbara TOC-halten ($\approx \text{COD}_{\text{Mn}}$).

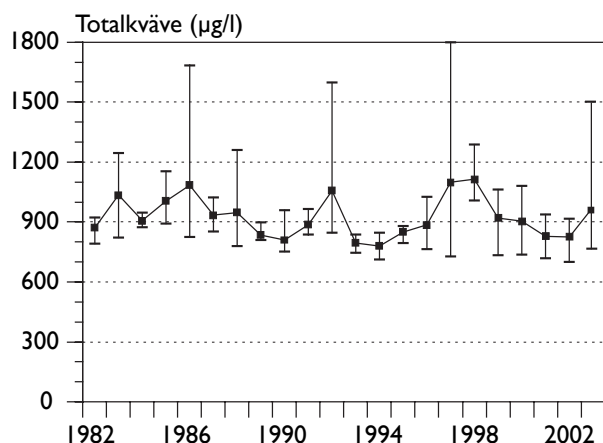
Fakta 1. Data från Mariestadsfjärden på Internet

Samtliga vattenkemiska och biologiska provtagningsdata från Mariestadsfjärden finns tillgängliga på Internet på adressen: <http://www.ma.slu.se> (hemsidan för Institutionen för miljöanalys vid SLU). Här finns en länk till databasen för miljöövervakning där data från den nationella miljöövervakningen i sjöar och vattendrag finns lagrade tillsammans med data från en del regionala program, bl.a. Mariestadsfjärden. Denna databas är i sin tur uppdelad i fyra delar - vattenkemi, växtplankton, djurplankton och bottenfauna. Välj först en av dessa databaser och sedan det program eller projekt du är intresserad av, t.ex. Mariestadsfjärden. Du erhåller då en lista över aktuella provtagningsstationer. Välj en av dessa stationer genom att klicka på stationsnamnet i stationslistan eller genom att klicka på stationen på kartan. Välj sedan en eller flera parametrar, period (år), säsong (månad) och vattendjup. Du kan sedan välja att få data redovisat i diagram- eller tabellform. Om du vill bearbeta data vidare i andra programvaror, t.ex. i Excel, kan du ladda ner tabeller direkt som textfiler.

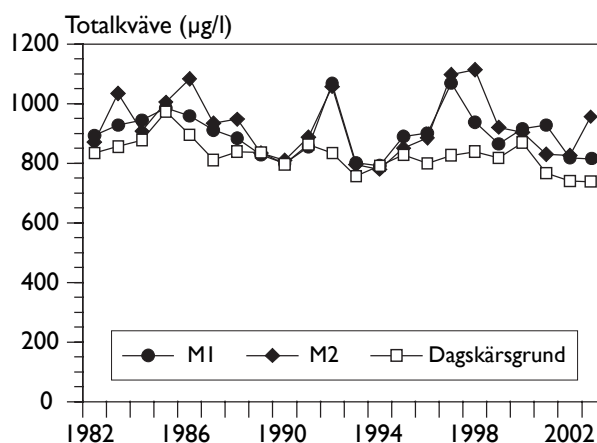
Att beställa data

Om Du inte har tillgång till en dator ansluten till Internet går det också bra att beställa data till självkostnadspris per telefon eller skriftligen. Ange stationsnamn, nivå, tidsperiod och variabler om Du beställer data skriftligen. Specialbeställningar som avviker från institutionens "standardutskrift" görs helst per telefon.

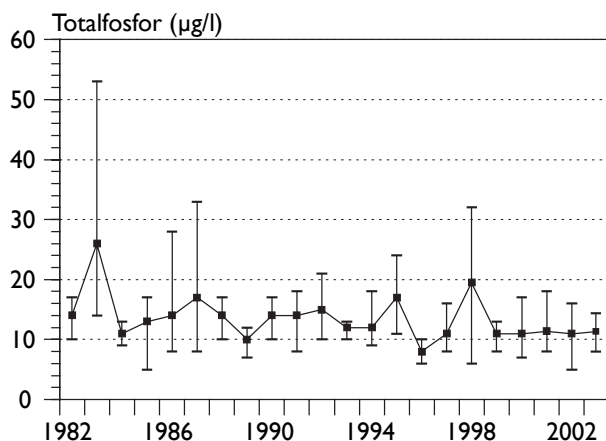
Beställningsadressen är: Inst. för miljöanalys, SLU, Box 7050, 750 07 Uppsala
Tel.: 018-67 31 19 (Bert Karlsson) E-post: Bert.Karlsson@ma.slu.se.

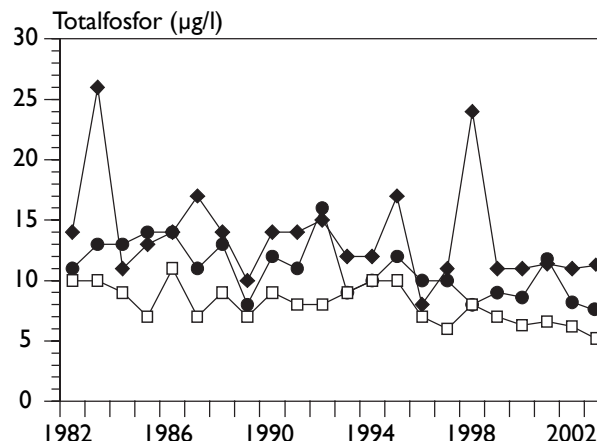
Figur 2. Totalkvävehalt i Mariestadsfjärdens ytvatten (0,5 m) vid station M2 1982-2003. Medel-, min- och maxvärden anges för resp. provtagningssäsong.

Figur 3. Totalkvävehalt i ytvatten (0,5 m) vid M1 och M2 i Mariestadsfjärdens, samt vid Dagskärsgrund i Storvänern. Samtliga data är medelvärden för resp. provtagningssäsong 1982-2003.

Figur 4. Totalfosforhalt i Mariestadsfjärdens ytvatten (0,5 m) vid station M2 1982-2003. Medel-, min- och maxvärden anges för resp. provtagningssäsong.

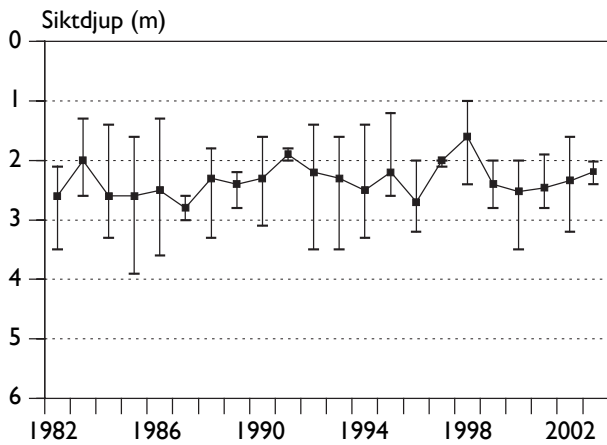
Figur 5. Totalfosforhalt i ytvatten (0,5 m) vid M1 och M2 i Mariestadsfjärdens, samt vid Dagskärsgrund i Storvänern. Samtliga data är medelvärden för resp. provtagningssäsong 1982-2003. Symboler enligt figur 3.

Enligt Naturvårdsverkets bedömningsgrunder för miljötillståndet i sjöar och vattendrag (NV 2000) är mängden syrgastärkande organiskt material låg (klass 2) och algbiomassan mätt som klorofyll *a* måttligt hög (klass 2) i hela Mariestadsfjärdens, medan siktdjupet är måttligt eller litet (klass 3–4).

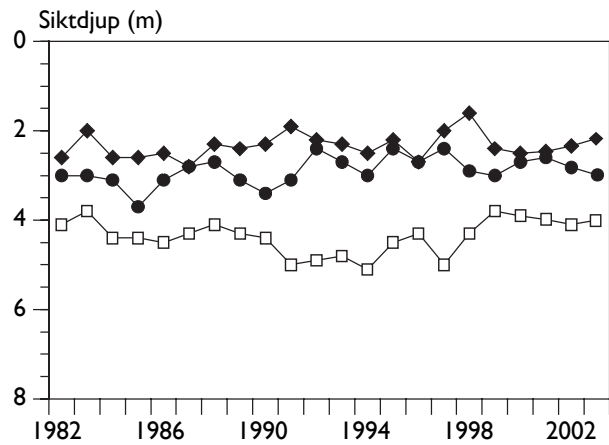
Den nordöstra delen av fjärdens (M2) har, liksom för totalkväve och -fosfor, generellt sett även en något högre klorofyllhalt och mer organiskt material i vattnet, samt ett mindre siktdjup än vattnet i den sydvästra delen (M1). Halterna i den sydvästra delen av fjärdens är i sin tur högre än vad som vanligen noteras

vid Dagskärsgrundet i Storvänern, vilket också gör att siktdjupet vid M1 är lägre än ute i Storvänern (figur 7, 9 och 11).

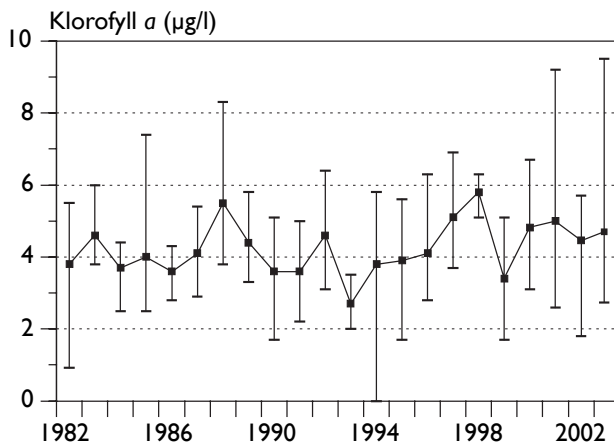
Sammantaget tyder detta på en något högre när-saltsnivå i den nordöstra delen jämfört med den sydvästra delen av fjärdens, samt att hela Mariestadsfjärdens är mer eutrofierad än Storvänern. Den högre eutrofieringsgraden i den nordöstra delen beror på att vattnet vid denna stationen är mer påverkad av Tidans utlopp i Vätern och utgående vatten från Mariestads reningsverk (Sonesten 2002).

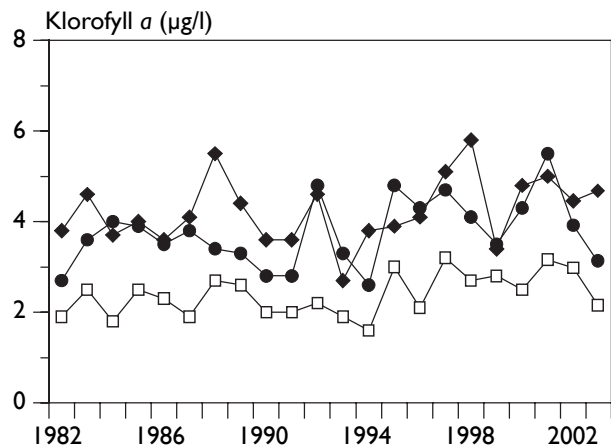
Figur 6. Siktdjupet i Mariestadsfjärden vid station M2 1982-2003. Medel-, min- och max-värden anges för resp. provtagningssäsong.

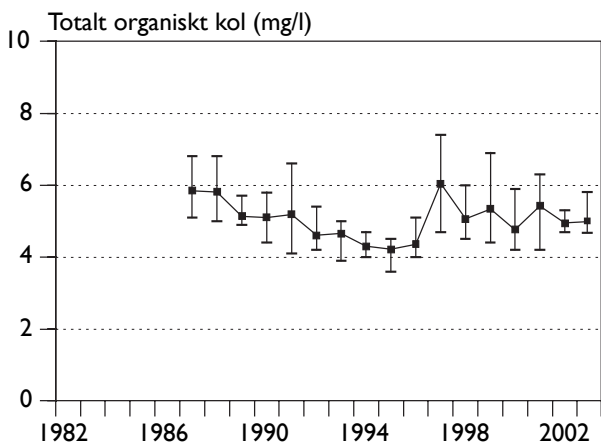
Figur 7. Siktdjupet vid M1 och M2 i Mariestadsfjärden, samt Dagskärsgrund i Storvänern. Samtliga data är medelvärden för resp. provtagningssäsong 1982-2003. Symboler enligt figur 3.

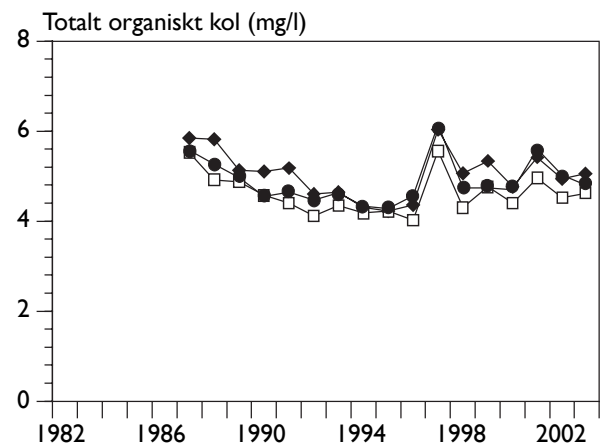
Figur 8. Klorofyllhalt i Mariestadsfjärdens ytvatten (0,5 m) vid station M2 1982-2003. Medel-, min- och max-värden anges för resp. provtagningssäsong.

Figur 9. Klorofyllhalt i ytvatten (0,5 m) vid M1 och M2 i Mariestadsfjärden, samt vid Dagskärsgrund i Storvänern. Samtliga data är medelvärden för resp. provtagningssäsong 1982-2003. Symboler enligt figur 3.

Figur 10. Mängden organiskt material (uttryckt som TOC) i Mariestadsfjärdens ytvatten (0,5 m) vid station M2 1986-2003. Medel-, min- och max-värden anges för respektive säsong.

Figur 11. Mängden organiskt material (uttryckt som TOC) i ytvatten (0,5 m) vid M1 och M2 i Mariestadsfjärden, samt Dagskärsgrund i Storvänern. Medelvärden för resp. provtagningssäsong 1986-2003. Symboler enligt figur 3.

Bottendjur

Syfte

Bottenfaunan i Mariestadsfjärden undersöks för att kunna beskriva den kvalitativa och kvantitativa statusen i fjärden, samt eventuella förändringar i sammansättning som skulle tyda på en miljöpåverkan. Resultaten används för att bedöma den samlade påverkan av luftföroreningar, utsläpp, markanvändning och andra ingrepp eller åtgärder på Mariestadsfjärden. Undersökningstypen är speciellt lämplig för att bedöma status och förändringar i sjöars näringsgrad.

Provtagning och analysmetoder

Provtagningsplatserna för bottenfauna är de samma som för vattenkemi (figur 1 och tabell 1). Provtagning sker fr.o.m. 1996 i mitten av oktober, medan tidigare togs proverna i maj. Vid varje plats tas 15 prov på mjukbotten (ackumulationsbotten). Varje enskilt prov analyseras separat, men presenteras här som medelvärden. Provtagningsmetodik och nödvändig utrustning finns utförligt beskrivna i Svensk Standard SS 028190. För att lättare kunna bedöma vattenkvalitet har även ett s.k. BQI-index beräknats. Indexet baseras på sammansättningen av olika fjädermygglarvsarter (FAKTARUTA 2).

Resultat och diskussion

Här nedan följer ett urval av resultaten från provtagningarna 2003. Samtliga data finns att tillgå på Institutionen för miljöanalys hemsida (FAKTARUTA 1).

Liksom tidigare år dominerades artsammansättningen och individtätheterna hos bottenfaunan i Mariestadsfjärden av fjädermygglarver (Chironomidae), glattmaskar (Oligochaeta) och ärtmusslor (*Pisidium* sp.) (figur 12 och tabell 2). Årets individtätheter var betydligt högre än vad som har varit normalt under senare år. Liksom ifjol beror detta framförallt på högre tätheter av fjädermygglarver och glattmaskar än normalt. Fjädermygglarverna som utgjorde 37-55% av de totala tätheterna bestod vid M1 till drygt 60% av det rolevande släktet *Procladius*, medan vid M2 dominerades sammansättningen av ett artkomplex benämnt *Chironomus reductus*-typen (75%). Andra bottendjur som ofta förekommer som någon enstaka individ i proverna är bl.a. pungråka (*Mysis relicta*), vitmärla (*Monoporeia affinis*), taggmärla (*Pallasea quadrispinosa*) och olika nattsländelarver

Fakta 2. Biologiskt kvalitetsindex (BQI)

BQI är ett kvalitetsindex baserat på artsammansättningen av fjädermygglarver (chironomider) och deras relativa förekomst i provet. I indexet ingår ett antal indikatorarter av fjädermygglarver med olika krav på vattenkvalitet och bottensubstrat. Vissa arter klarar mycket låga syrgashalter, medan andra fordrar rent vatten och höga syrgashalter. Renvattentaxa bidrar med indikatorvärdet 5, medan tåligare arter bidrar med ett lägre indikatorvärde (se nedan). Indexet byggs upp av indikatorarter som påträffas och deras relativa förekomst i provet. Då fjädermyggarna har en lång generationstid, upp till ett år, innebär det att BQI visar hur förhållandena i sjön har varit under en längre period. Enligt Wiederholm (1980) beräknas BQI som:

$$BQI = \sum_{i=0}^5 \frac{(k_i \cdot n_i)}{N}$$

Där: (k_i) = vikt för indikatorart eller grupp enl:

5 *Heterotrissocladius subpilosus* (Kieff.)

4 *Paracladopelma* sp.

Micropsectra sp.

Heterotanytarsus apicalis (Kieff.)

Heterotrissocladius grimshawi (Edw.)

Heterotrissocladius marcidus (Walker)

Heterotrissocladius maeaeeri (Brundin)

3 *Sergentia coracina* (Zett.)

Tanytarsus sp.

Stictochironomus sp.

2 *Chironomus anthracinus*-typ

1 *Chironomus plumosus*-typ L.

n_i = antalet individer i varje indikatorgrupp

N = totala antalet individer i alla indikatorgrupper.

BQI får värdet 0 om indikatorarter saknas. Ett högt BQI-värde (> 4) anger obetydliga effekter av störning (sammansättningen liknar den som normalt förekommer under ostörda förhållanden), medan ett lågt värde (≤ 1) indikerar mycket starka effekter av störning (enbart ett fåtal toleranta arter förekommer) enligt Naturvårdsverkets bedömningsgrunder (2000).

(Trichoptera). Under de senaste åren har varje år ett fåtal vitmärlor hittats i den nordöstra delen av fjärden som är den lokal som oftast uppvisar något enstaka exemplar i proverna (tabell 2). I år hittades även ett antal dammusslor (*Anodonta* sp.) vid den nordöstra provplatsen (M2), till skillnad mot förra året då arten endast återfanns vid M1. Årets dammusslor var dock jämförelsevis småväxta, men trots detta så utgjorde de knappt 3/4 av den totala biomassan i år (tabell 2).

Tabell 2. Individtäthet (ind./m²) och biomassa (g/m²) för de fyra vanligaste bottenfaunataxa vid två stationer i Mariestadsfjärden 2003 (se figur 1), samt medelindividdtätheter för perioden 2001 – 2003.

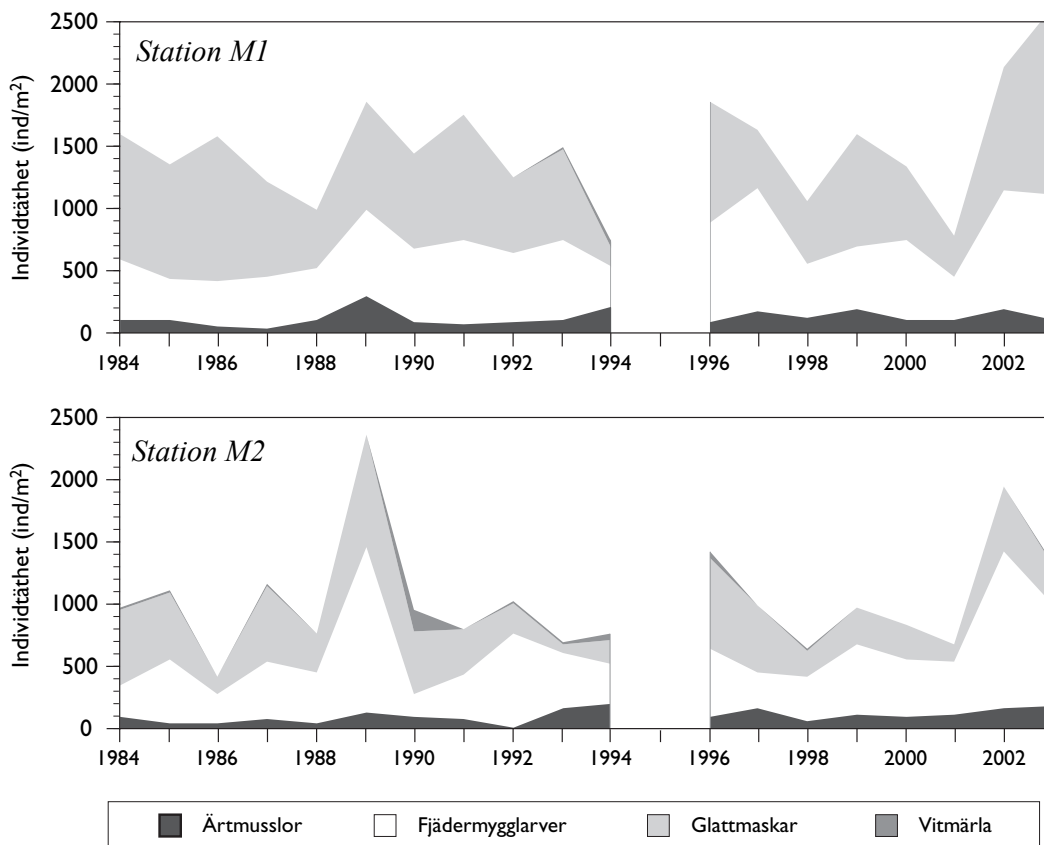
Station M1	Antal ind./m ²	% av totala antalet ind./m ²	Biomassa g/m ²	Medel ind./m ² 2001-2003
Glattmaskar	1516	56	1,45	942
Vitmärla	0	0	0	0
Fjädermygglarver	994	37	6,14	769
Ärtmusslor	115	4	0,27	140
Övrigt	62	2	0,06	44
Totalt	2 687		7,92	1 894

Station M2	Antal ind./m ²	% av totala antalet ind./m ²	Biomassa g/m ²	Medel ind./m ² 2001-2003
Glattmaskar	315	22	0,39	328
Vitmärla	11	1	0,03	6
Fjädermygglarver	797	55	7,71	817
Ärtmusslor	195	14	0,41	165
Övrigt	126	9	12,62*	89
Totalt	1 444		21,16	1 404

* Biomassan av övriga taxa vid M2 utgjordes till 99% av dammusslor (*Anodonta sp.*)

Individdtätheterna i den sydvästra delen av Mariestadsfjärden är generellt sett högre än i den nordöstra delen (figur 12), vilket främst beror på en rikligare förekomst av glattmaskar vid M1. Eftersom dessa glattmaskar är små, ger dessa högre individdtätheter ingen större skillnad i biomassa mellan stationerna, utan ev. skillnader uppstår vanligen genom att enstaka större organismer återfinns i några prov från någon av provplatserna. Den totala biomassan i Mariestadsfjärden är, om man bortser från den sporadiska förekomsten av enstaka dammusslor, vanligen lägre än vad som finns på Storvänerens djupbottnar. Detta beror framförallt på att i Mariestadsfjärden återfinns vitmärlor endast sporadiskt, vanligen som enstaka exemplar. På Storvänerens djupbottnar är däremot vitmärlorna mycket vanliga och utgör vanligen >50% av biomassan (Sonesten 2003). Vid årets provtagning i Mariestadsfjärden återfanns som vanligt endast vitmärlor i den nordöstra delen, där individdtätheten var ca. 11 individer/m². Detta kan jämföras med tätheterna i Storväneren som i år var omkring 1 500 individer/m² vid Tärnan i Värmlandssjön och nästan 4 000 individer/m² i Dalbosjön, vilket i båda bassängerna motsvarade omkring 70% av den totala biomassan (Sonesten 2004b).

BQI (biologiskt kvalitetsindex; FAKTARUTA 2), som ffa. ger ett mått på belastningen av organiskt material, gav för 2003 indexvärdet 1,7 för M1 och värdet 1,6 för M2, vilket för båda provplatserna är betydligt under respektive medelvärde för perioden 1996-2003 (2,3 för båda platserna). Mellanårsvariationen inom stationerna är dock stor (ca. 1-4), vilket beror på att ofta saknas vissa taxa som indikerar renvatten (Goedkoop 2000). *BQI*-värdena för 2003 tyder på måttliga till tydliga effekter av störning (bedömningsklass 2 och 3 för M1 resp. M2) enligt Naturvårdsverkets bedömningsgrunder för miljötillståndet i sjöar och vattendrag (2000). Kvalitetsindexet för Mariestadsfjärden kan jämföras med *BQI* för Storvänerens djupbottnar som varierar mellan 4 och 5 (klass 1). Skillnaden i *BQI* mellan Storväneren och Mariestadsfjärden beror de mer påverkade näringsrika förhållandena i Mariestadsfjärden (se Vattenkemi-avsnittet ovan).

Figur 12. Individtätheter (individer/m²) för de fyra vanligaste djupbottentaxa vid M1 och M2 i Mariestadsfjärden 1984 – 2003. Data från maj 1984 – 1994, samt oktober 1996 – 2003.

Litteraturhänvisningar

- Christensen, A. 2000. Program för samordnad nationell miljöövervakning i Vänern. - Vänerns vattenvårdsförbund, rapport 2000:11.
- Goedkoop, W. 2000. Övervakning av bottenfauna i Vänerns strandnära recipientkontroll – ett tioårigt perspektiv. I: Christensen, A. (red). Vänern. Årsskrift 2000. Vänerns vattenvårdsförbund.
- Naturvårdsverket 2000. Bedömningsgrunder för miljö kvalitet – Sjöar och vattendrag. Statens naturvårdsverk Rapport 4913.
- Sonesten, L. 2002. Vattenkemi och mjukbottenfauna i Mariestadsfjärden 2001. *Inst. för miljöanalys, SLU*.
- Sonesten, L. 2003. Bottendjur på Storvänerns djupbottnar. I: Christensen, A. (red). Vänern. Årsskrift 2003. Vänerns vattenvårdsförbund.
- Sonesten, L. 2004a. Vattenkvaliteten i Storvänern I: Christensen, A. (red). Vänern. Årsskrift 2004. Vänerns vattenvårdsförbund.
- Sonesten, L. 2004b. Bottendjur på Storvänerns djupbottnar. I: Christensen, A. (red). Vänern. Årsskrift 2004. Vänerns vattenvårdsförbund.
- Wiederholm, T. 1980. The use of benthos in lake monitoring. – *Journal of the Water Pollution Control Federation*. **52**, s 537-547.

Bilaga 1.

Vattenkemiska och -fysikaliska parametrar som analyseras inom provtagningsprogrammet för Mariestadsfjärden.

Analysvariabel	Förkortning	Metod (referens)	Mätområde ^a	Enhet	Mätosäkerhet ^b
Temperatur	Temp	Termometer i provtagare, samt termistor		°C	
Siktdjup		Siktskiva från båtens skuggsida		m	
pH		SS 028122-2 (modifierad)	3–10		1
Konduktivitet	Kond	SS-EN 27888-1	0,1–100	mS/m	2
Kalcium	Ca	Deutsche Einheitsverfahren DIN 38 406 Teil 22 Jobin Yvon Instrumentmanualer	0,01–5,0	mekv/l	4
Magnesium	Mg	Deutsche Einheitsverfahren DIN 38 406 Teil 22 Jobin Yvon Instrumentmanualer	0,002–0,8	mekv/l	4
Natrium	Na	Deutsche Einheitsverfahren DIN 38 406 Teil 22 Jobin Yvon Instrumentmanualer	0,005–2,2	mekv/l	3
Kalium	K	Deutsche Einheitsverfahren DIN 38 406 Teil 22 Jobin Yvon Instrumentmanualer	0,002–0,26	mekv/l	4
Alkalinitet	Alk	SS-EN ISO 9963-2 utg.1 (modifierad)	0,01–1	mekv/l	2
Sulfat	SO ₄	SS-EN ISO 10304-1 utg.1 (modifierad) Manual till supressorkolonn.	0,01–1,7	mekv/l	4
Klorid	Cl	SS-EN ISO 10304-1 utg.1 (modifierad) Manual till supressorkolonn.	0,004–0,6	mekv/l	4
Ammoniumkväve	NH ₄ -N	SIS 028134-1	1–1200	µg/l	6
Nitrat+nitritkväve	NO ₃ -N + NO ₂ -N	SIS 028133-2 (modifierad) Bran Luebbe Method No.: J-002-88B	1–700	µg/l	8
Kjeldahlkväve	Kjeldahl-N	Jönsson, E. Vattenhygien Nr 1,1966, s10-14. SIS 028134-1 (modifierad)	50–1000	µg/l	10
Totalkväve	Tot-N	SIS 028131-1 (modifierad) Bran Luebbe Method No.: J-002-88B	50–4000	µg/l	9
Fosfatfosfor	PO ₄ -P	SS 028126-2 modifierad för AAll	1–25	µg/l	15
Totalfosfor	Tot-P	SS 028127-2 modifierad för AAll	2-50	µg/l	15
Absorbans	Abs/5cm	Chalupa, Jiri, 1963. Humic acids in water. SS-EN ISO 7887 utg.1	0,001–1,0		6
Kisel	Si	Bran Luebbe Industrial Method No. 811-86T	0,5–8	mg/l	7
Totalt organiskt kol	TOC	SS 028199-1, Shimadzu Instrumentmanualer	0,3–50	mg/l	3
Klorofyll a		SS 028146-1	>0,5	mg/m ³	5
Syrgas	O ₂	SS 028114-2	0–20	mg/l	3

^a Mätområde – Analysbart haltområde utan spädning ^b Mätosäkerhet – Bestämt som variationskoefficienten (CV) i %